

Không mạnh mẽ

Truy n ng n c a Nguy n Vinh Chi

1. Hai cao c cao 97 mét, nghiêng nh 9 so v i ph ng th ng ng. M t ngoài nh n nh i, v i m th th ng l i vuông gi các t m p b ng kính và kim lo ít o thành l p v c ng và l nh. Nh ng ai thép che c a s , nh m ts i dây si t c n th n theo chi u xo n c.

Tùy theo thời khắc trong ngày, ánh sáng chiếu xuống trên xuồng, có khi theo hướng xiên. Hai tòa nhà hiện lên cách đây vài nôm. Tất cả sáng sủa hơn hẳn, ánh nhìn chúng, suy nghĩ về các thông số kỹ thuật y mê học tình cờ thấy trên mặt trang web kỳ lạ trúc. Hình ảnh hai cao ốc đổ bị biến thành mặt phẳng trong ảnh, kín đáo và riêng tư. Thăm mớ số cảm nhận dễ dàng hơn ngay tại đây, chúng bám theo ánh nhìn người. Ánh nhìn thấy chúng gần như chạm phải người và phòng công ty. Từ phòng khám sức khỏe như không, ánh sáng phản chiếu bóng lên người trên kính cửa sổ. Còn trong các góc khuất xa xa không trông thấy, chúng luôn ở đây, ở bên rìa, lặng lẽ nhưng quái.

Mặt buồn rầu sáng, khi Hoàn còn nếm ngậm ngùi trong bụng mẹ, mẹ nín thở và hát, anh làm như không thấy những nỗi đau thương quan trọng nhất - công việc, những liên hệ, mặt mũi, các mối quan tâm hàng ngày - thực ra không làm nên con người anh. Người gần anh là anh đang nghĩ đến con người dành sẵn cho mình, một con người khác. Một kẻ vô hình. Giờ đây hai tòa nhà xa nhau kia, anh bị tách nó ra khỏi anh, anh và nó là anh không bao giờ gặp nhau nữa rồi cách thức vận hành của chúng.

Khi Hoàn nh y ra kh i phòng t m, b ng gi ng bình th n, anh thông báo v i cô v i c anh c n s ng m t mình. Ném vào anh cái nhìn ch t l ng, r i b ng lo t ng tác kinh hoàng pha gi n d , Hoàn thu d n c, b i. Cánh c a óng s m l i. Anh m qu t hút gió, b t máy pha cà phê. Máy móc r m rì. Ti ng xe c ngoài ng v ng n êm . M i th quanh anh bình n. Th m chí s v n hành c a chúng gi ây c ki m soát t t h n. Tuy nhiên, quá trình xóa b d li u ang di n ra. T nh ch là s lãng quên c n thi t, nh ng anh bi t rõ mình h t nh m t phi công m t ph ng h ng.

2. Vào phòng công ty mới thì thấy rất xa lạ. Nhân viên xin vào làm. Buộc phải đi khám bệnh ngay. Bên ngoài bệnh viện kính, trong làn ánh sáng chói lóa, các chuyên gia y học công nhân. Mọi hình ảnh hiện rõ trong mắt. Trên cái nền chói chang này, một bóng người đi thẳng về phía anh. Mái tóc đen sẫm lấp lánh dưới ánh nắng. Gờ má phồng mọng, không màu sắc. Một nụ cười khoan khoái tỏa ra từ bên trong, làm ấm lòng người mới. Chàng nhận thấy ánh nhìn khinh khi của cô gái không nhin ra từ mắt kính trong suốt phía trước. Anh muốn hét to, vịn tay lên mắt kính ra hiệu. Nhưng lúc đó, cô ta đã ngẩng lên. Rụt nhanh, cô gái liếc nhìn anh cái nhìn chằm chằm. Sau đó, liếc ngoảnh đi đâu đó rồi cô ta rẽ trái.

Một khách du lịch ngẫu trí và iên r , anh t nh . U ng c n c c c à phê ngu i, anh t nh táo tr l i. Kì m tra xong ng s sách k toán c a resort, tính l i b ng l ng cho nhân viên, anh óng c a v n phòng. Bãi xe cách hai dãy ph . Khu trung tâm óng úc. Vài quán cà phê tràn xu ng v a hè khi n ng i i b ph i len l i vòng qua c t i n tho i ho c g c cây.

Th ng xuyên b âm s m b i l tr bán b u thi p, tem và các ng ti n gi c ang gu ng chân u i theo ám khách du lịch, anh b c th ng xu ng lòng ng. M t cách h i h , anh b ng qua ngã t ng p ng a xe c tr c khi èn xanh. C nh gallery treo tranh chép Macke và Hopper, anh y cánh c ng s t han g , r vào con h m nh len gi a m y b c t ng nhà l n. Âm thanh ng ph m d n, r i t nhiên bi n m t. M t loài cá có cánh th ng ho c bay v t ra kh i ám ông huyên náo, l l ng trong kho ng không tr c khi r i xu ng, chìm sâu tr l i lòng n c u ám. Ta gi ng v y, anh ngh . Dù sao c ng không th c i n i v i hình nh so sánh t i t .

Càng sâu vào l i i, ánh sáng càng y u t. Vài o ng n t i en. B ng, n i r ã lên ti ng chân bám u i. H i th d d d p t phía sau v i kho ng cách ng n d n. Anh ngo nh nhìn. Bóng ng i d ng l i. “Ai ó?” - anh lên ti ng. Bóng ng i im l ng. Anh b c nhanh h n. N u b c p, c ng ch ng có gì áng giá ngoài m t chút ti n. Anh ngh , bu n bã ch p nh n tình th b t an. Cái bóng v n bám theo. i thêm vài b c n a, có m t ng ch c a. úng khi anh tìm th y ch n n p, khu u tay anh b n m nh , kéo l i. Anh gi t mình vùng ra, l c tìm trong bóng t i k i di n. “Cho tôi n m phút! Tôi c n nói v i anh” - gi ng m t cô gái tr .

H i th d i da anh bình n. Thay cho tr ng thái c ng th ng, ch là c m giác th . L i m t quan h c c g ng thi t l p, vì l i ích th m h i nào ó. Anh i ti p. Ng i l v n l ng l bám theo. Còn h n m i mét, nh nhìn t m i ng c ng ng m, ánh sáng b t th n h i n ra. Cô gái i v t lên, ngang hàng anh. M t cách t nhiên, cô ta n m nh áo anh ch khu u tay. H b c cùng nh p. Ra t i v a hè ng l n, anh ngo nh nhìn ng i i k bên. Chính là cô gái ban nãy anh nhìn th y, v i mái tóc s m th xu ng vai, v i gò má ng kho ng t i, và n c i v ng tin gi ây lan r ng trên g ng m t không th nói là không p.

Ch c n b c qua ng, s t i bãi xe. Ch c n vung m nh tay v i chút thô b o, k làm phi n s bong ra kh i anh, r i vào ám ông và m t tích v nh vi n. Nh ng, có gì ó g n gi ng n i tò mò ng n anh l i. H t p vào quán kem v a hè, len l i gi a nh ng cái bàn ng khách du lịch, kì m c ch ng i kh d . Không rào ón, cô gái h p t p nói ngay vào v i c:

- Tôi có m t th c n bán.

- Tôi là ng i mua h ? - anh b ng th y khô i hài l n b c b i.

- Anh s mua nó, vì không t. Và anh c ng c n nó n a! - trong gi ng nói c a cô gái, có gì ó nhi t thành n t i nghi p.

n lúc này, anh m i nh n ra cô gái l eo chéo ngang thân m t v t th b ng da thu c en m , hình thù l m t. Cô ta m nó m t cách thành th c, l y ra m t cái ng nhòm. a nó cho anh, cô ta nghiêm trang:

- Nó r t t t. i m i nh t. Có i u ch nh b ng tia h ng ngo i.

- Tôi dùng nó vào vi c gì?

- Anh bi t rõ i u y h n tôi! - cô ta tỉnh quái c i, b t u u ng t ng h p n c to.

- N u nó t t, sao cô không gi l i?

- Tôi c n ti n!

Trong câu nói gi n d , có t t c s thành th t c n thi t. Anh m m c i, b ng th y d ch u. Kho ng cách l nh giá gi a h mau chóng thu h p. Xoay tr chi c ng nhòm trong tay, anh ng m nó h i lâu. Nhấn hi u cao c p dành cho dân du l ch có kèm ch c n ng ch p nh. M t v t th thu n túy k thu t thi t k tinh x o. N ng v à l nh. Nh ng kh p n i hoàn h o có th xoay v n nh nhàng. Hai chi c th u kính ánh tím, ch a v t tr y x c. Nh ng anh s mua chi c ng nhòm làm gì? Ch a bao gi anh ham thích du l ch. Nh ng chuy n i liên t c vì công vi c ã quá . Ý ngh quan sát k l ng v t th nào ó l i càng k khô i k nh anh. t chi c ng nhòm lên bàn, anh h i th ng:

- Th này c a cô th t ch ?

- Tôi mua nó cách ây vài tháng c. Tôi làm ngh phiên d ch. Nó ng n h t s ti n mang theo.

- T i sao cô ch n tôi?

- Tôi ã mang nó ra c a hi u. H tr quá r . Tôi tình c th y anh tr a nay, khi anh n v n phòng. Tôi ã nhìn anh khi anh làm vi c. Không hi u sao tôi ngh chi c ng nhòm thích h p v i anh.

- Cô có vi c g p ph i c n ti n?

- Tôi g n l p gia ình. Ch ng s p c i c a tôi ã ch n m t c n h . Tôi mu n c t mình mua n i th t. i cái ng nhòm này, tôi có th mua chi c sô-pha l n, lo i b c v i m m có s c xanh...

- Thôi c, tôi s mua! - anh quy t nh t ng t - Nh ng tôi không mang theo ti n m t.

- Mai tôi n v n phòng anh! - n c i b ng lên khi n cô gái t i t n, áng yêu k l .

- V y c ng c!

Khi anh ng ng lên, cô gái ã bi n m t.

Anh lái xe v nhà. i n tho i rung nh . M t khách hàng có h n chi u bàn vi c. T t i n tho i, anh ném ra b ng gh sau. Ra kh i khu v c trung tâm, anh r v ào ng m t chi u. Ánh sáng chói chang phía chân tr i t nhiên t t l m. V t s m c a m t tr i s p t t h t ánh h i quang lên n n mây nh n thín màu thép xám. M t xe l a g n b ng qua. Xe anh d ng sát barie. Ti ng còi xa x m. Bên kia rào c n, con ng sâu hút. Nh ng h t n c mau chóng bi n thành tr n m a dày c, nhu m t các kh i nhà im lìm. M t con s ngô t âu sà xu ng, bám trên thanh barie, hót iên lo n, nh y nhót t kho ng s n sang kho ng s n tr ng.

úng khi y, con tàu lao v t n, v i âm thanh cu ng n phá v l p v t nh l ng xám xt. M a làm cho oàn tàu bi n thành m t v t chuy n ng ent i lao i. Lúc cho xe l n bánh, anh ch t nh n ra con chim v n ng im trên barie, t m, n chu ng. R i nó l o o bay lên, l l ng trong kho ng không tr c m i xe, nh xú, t a cái bóng ch p ch i c a n i tuy t v ng và khát khao phá h y. t nhiên, g ng m t cô gái l hi n ra tr c m t anh. M t ng i bi t mình mu n gì và n l ch t cách chi m c nó. Nh ng m c ích v n v t nh ng rõ ràng khi n i s ng sinh ng và áng thềm mu n.

C a xe óng kín, nh ng anh r t l nh. Anh nh cô gái l kh ng khi p. Nh th gi a h luôn t n t i m t tình yêu sâu m, và h ch v a chia tay ch c lát. gh bên c nh, chi c ng nhòm v n n m yên.

***

3.Công vi c v n phòng công ty ti n tri n thu n l i. Mùa hè, resort y kín ch , nh ng bungalow h ng t nh t c t h t tháng. Các c ông ng ý xây d ng thêm khu ngh d ng cao nguyên. Nh ng t giao d ch m i. Các cu c c nh tranh m i. V à n i m t m i m i. ó là t t c nh ng gì anh a thích lâu nay. Cu c s ng ch ng có gì phàn nàn. Anh n v n phòng s m, tr c c nhân viên. Các b n v thi t k tràn y trên bàn. Trong ng n kéo, anh s n chỉ c phong bì 500 ô la, s t i n mua chi c ng nhòm. Th nh tho ng, anh m ng n bàn, c m nó h i lâu. Su t tu n v a qua, cô gái l không xu t hi n.

M t bu i tr a, t ti m c m tr v v n phòng, anh nhìn th y bóng ng i d i mái che cánh cung. Cô gái l . Anh ã ch i cô n m c gi ây, anh bình th n y c a cho cô b c vào nh v i m t ng i khách bình th ng. Xoay nh cái phong bì, cô b ng i cách x ng hô:

- Anh i ra ngoài cùng em không?

- i âu?

- C ng ch a bi t. Nh ng ta i b thôi.

Anh khóa cửa vào phòng, treo bóng closed trên tay nôm. Xếp trà. Bóng đèn chân đèn tan chảy, thắp vào các phiến kính lát vữa hè. Trong một tuần, cô gái yên lặng nhìn. Ánh sáng theo phòng thắp sáng khi ngừng một cô gái mở vung sữa và thanh toán. Anh nghĩ cô thất vọng, thắp nến thay thế. Thì thoàng, cô đứng bên ngoài cửa hàng nếm thử, trầm ngâm ngắm nhìn chiếc ghế đầu hay bức tranh phong cảnh ở khung gỗ. Cô có lúc, cô bước vào khu vực trưng bày, rụt rè ngửi thử thắp vào lòng chiếc ghế da, nếm thử miếng mận ngọt.

Nhưng thì cô vô nghĩa bằng nhu cầu ánh sáng khác. Chúng là hình ảnh của một bình yên và cô che giấu. Trong chúng, vang lên tiếng nói bí ẩn, ngấm ngầm nhưng cũng thắp thêm. Bên cạnh cô gái, anh thấy như nhấm nháp. Bữa quý ngày cân bằng bao quanh, giọng cười giấu dưới bàn. Chỉ có cô và anh nhìn nhau, bước đi thông thoáng trong cái thế giới yên tĩnh mênh mông.

- Em chọn mua gì cho chị mình à? - anh lên tiếng, phá vỡ sự yên lặng.

- Gạo. Chị là người trung bình. Anh biết đấy, em không hiểu tí.

- Anh có thể cho em mượn chút ít! - anh thắp thêm nến.

- Không.

- Tại sao?

- Em chọn mua bằng tiền của mình - cô bắt đầu, hết sức chậm rãi - Hôm nay em làm thêm. Em luôn hình dung kết quả vì vậy là tất nhiên, tất nhiên là em mua gạo, hay lò nướng bánh. Thì thế thôi, và không một chút nào.

- Chị sắp có ý nghĩ gì khi biết em làm vì các chuyện?

- Em không biết. Nhưng em thấy sự mua sắm vì anh.

- Một tình yêu ích kỷ thế? - anh hỏi, với đôi chút thất vọng.

- Em không gì thích. Có lẽ khi hạnh phúc, thì mọi việc đều khó hiểu.

Vậy là, họ vào trò chuyện. Không có ai nào che giấu, vì thế không có chút gì ngượng ngùng. Chị sắp có ý nghĩ của cô gái hiện còn làm việc bên ngoài. Anh đã mua một căn nhà 72 mét vuông phía nam thành phố. Cả hai cùng nghĩ về những chuyện thân. Nhưng bàn tay run rẩy của anh khi nhìn gặp nhau thì thất vọng. Hai người chia sẻ suy nghĩ, mà quan trọng nhất, là mong muốn nhìn nhau, dựa vào nhau, sống một cuộc đời bình thường...

Thậm chí trong giây phút nói chuyện kia, có gì đó thật đáng sợ và hy vọng thật, chân thành. Anh lắng nghe, có lúc quên hóa mình vì người đàn ông không biết mặt. Mọi chi tiết và cảm giác đều trùng khớp, không có cách.

Trong cửa hàng cửa kính phố mới, cô gái mua chiếc sofa bằng gỗ màu mai, nệm bọc vải nhung có những sắc xanh nhạt. Cô tập trung vào chiếc ghế, cô truy tìm cho nó sinh lực của chính mình. Tiền quy tụ ngân, cô thanh toán hết số 500 đô la. Lúc ngồi bán hàng của cô giao chiếc ghế, cô thoáng lòng, xin gửi nó về cửa hàng thêm một thời gian, cho đến khi cô nhận chìa khóa cửa nhà.

- Cái sofa thật sang trọng, và thật tốt! - anh nhận xét khi rời ra ngoài.

- Em mua anh ý chiếc ghế này trên ghế, sau một ngày làm việc. Có thể hỏi thêm, nhưng em tin cái sofa là tốt nhất cho anh. Frohlichkeit. Nghe thật hay, đúng không?

- Lâu!

- Nghe thật hay chứ? Theo tôi nghĩ. Nghi ngờ. Quy định. Đôi khi cái ghế thật theo dõi quan trọng hơn chính cửa của anh. - Cô nói to - nhưng... chắc chắn em không như thế!

- Ý em là gì?

- Anh biết quy tắc hàng bán đồ nội thất khác, ngoài chính mình, ý nghĩa thật nào không?

Anh lắng nghe. Họ chia tay lặng lẽ. Cô còn lý do gì để đi. Và cô ta chắc không có ý nghĩ. Anh bước đi, thật khó khăn. Cô nói đúng. Nhưng không anh nghĩ, trong các vấn đề tâm lý. Nhưng lâu, họ đã ảnh hưởng đến tâm lý anh khác. Rung động là tình yêu mà anh từng có lúc luôn có sẵn. Một hồi ánh sáng trên da. Thật nhiên, anh thêm khát vọng tình yêu của cô gái một cách khiêu khích.

***

4. Về chiếc ghế nhòm, hai cao cấp tự nhiên hiện ra trước mắt anh, rõ ràng một cách kinh ngạc. Sự tập trung của anh tập trung vào bê tông, các tấm kim loại và phần trong suốt của kính. Và nhìn thấy, quan sát thật khi anh phát hiện sự sắp xếp của hai tòa cao cấp mà anh không ngờ mà chúng tạo thành. Một buổi tối, anh ngồi bên cửa sổ theo dõi chiếc thang máy hình trụ chuyển động liên tục theo phương thẳng đứng của tòa nhà bên trái. Anh xoa nhón, chạm nét nhòm.

Trong thang máy, có khi là âm thanh chen chúc. Nhưng đôi khi một người đàn ông, ngồi trên chiếc vali lớn. Hình ảnh lướt qua luôn làm anh bối rối. Chìm ngập trong chúng, anh ngừng không nghĩ đến gì. Nhưng nhìn anh còn nguyên vẹn, không mệt mỏi. Hình ảnh không khí quanh anh cứ tỏa ra bằng một âm thanh trong suốt. Cô gái đã áp toàn bộ con người cô vào ý nghĩ của anh. Là một âm thanh khô, là trong anh một giác cô luôn hiện diện.

Anh bắt đầu lòng tìm trong đám ông hình bóng cô gái. Thắc mắc là anh đã không hỏi đến thoả. Ngay cả tên cô ta anh cũng chẳng biết. Không mạnh mẽ. Mọi việc hoàn toàn vô ích. Vài lần anh tìm kiếm vô ích khi các nhân viên trong văn phòng nhìn anh hoảng sợ. Có một hôm, anh đi ngang trên xe buýt vào giờ cao điểm. Một mái tóc buông thõng xuống qua mặt anh, rồi từ chối bị nắm bắt. Anh sờ vào các con hẻm khu phố, mọi quán cà phê, những góc ngách tối. Chẳng có gì đáng nói. Len lỏi qua đám ông, anh ghé cửa hàng nhỏ nhất. Chỉ có sofa và gương chiếu sáng. Trong gần hai tháng, các tìm kiếm vô vọng của anh trở nên cô đơn và tuyệt vọng. Anh chỉ hy vọng cô ta chưa quên anh, ngay cả khi nghĩ rằng anh đã trở về, cùng sự an ủi cho cả hai.

Sau chuyến lên là để tìm kiếm theo dõi tình hình xây dựng khu resort mới, anh quay về thành phố, hết sức mong đợi. Bên trong anh có gì đó sắp. Một chút niềm an ủi và lâu, anh rời văn phòng khá muộn, về muộn cái ô. Gió thổi mạnh. Anh rời khỏi càng lúc càng nhanh, đi thẳng vào màn đêm đen tối xóa. Khi anh về nhà, anh thấy ai đó chạm vào anh từ phía sau. Một bóng ma trùm áo mưa gây gu, gò má và nhún nhún, mái tóc ngắn xác xơ hiện rõ khi chiếc mũ trùm xuống từ phía sau. Một chút lúc im lặng, anh nhìn ra cô gái anh đã chờ đợi, khi tìm kiếm suốt một tháng qua.

Cô gái im lặng sau, hai bàn tay trên bụng trên đùi. Anh lùi xe, chuyển thẳng ra ngoài. Nhưng cô gái nói với anh trong khoảng lặng. Thì thoả, qua gương chiếu hậu, anh quan sát nhanh. Cô xanh xao khi đi. Thắc mắc không thể tin rằng đây chính là cô gái tươi tắn, thành thẳng và tràn ngập hy vọng anh tìm kiếm. Nhưng thì giờ đây khoảnh khắc gian nan của anh, con gái cô đã tan biến.

Anh cho xe lên đi giữa dòng xe đông đúc. Tòa cao cấp thẳng tắp ngay trước mắt. Cho xe xuống tầng hầm, rồi anh cùng cô ta bước vào thang máy bên kính trong suốt. Một vài người đi cùng tò mò nhìn họ. Cô gái lặng lẽ ngó ra ngoài không bên ngoài. Một cái nhìn trống rỗng. Quai hàm cô cũng lên. “Em uống chút gì nóng?”. Cô ta gật đầu. Vào nhà hàng tầng tám. Anh nhìn ra cô gái rất đẹp. Cô nhìn anh, uống rượu, nhưng không bắt đầu chút nào. Dù gì cũng vậy, ngón tay cô thẳng hoạc văn bản.

- Chuyến gì xảy ra vậy? - anh hỏi thẳng.

- Em... Một tình huống kỳ lạ hôm nay. Em không biết. Nhưng em nghĩ gì phải có thì...

Cô gái nói nhát gừng. Giọng nói khó nghe, vang lên xa lạ. Giọng nói lạnh lẽo thẳng thắn.

- Bây giờ em muốn đi đâu? - anh hỏi khi máy thang máy bước vào thang máy.

- Một nơi nào đó có thể không biết!

Bắt đầu trên cùng của tòa nhà thu hút mọi sự chú ý của khách sạn. Anh bắt đầu đi lên. Hai người trong cái khoảng trống ánh sáng. Cô gái trở nên bối rối, nhưng chỉ nói cho anh. Chưa bao giờ anh thấy và lo lắng cho một người khác như thế. Một khoảnh khắc

quan sát chuy n ng vùn v t i lên c a chi c l ng kính h n c ng nhìn th y h , n u s d ng m t chi c ng nhòm i u ch nh b ng tia h ng ngo i.

***

5. Anh ng ký phòng ôi. “Ông có mu n view p không?”. Th t k d . Trong tr ng h p kh n n, ng i ta v n ph i quan tâm các chi ti t v t v ãnh t m th ng. “Không!” - anh áp. Nhân viên khách s n xem qua gi y t c a anh, li c nhìn ng i i cùng b ng ôi m t nghi ho c. “Cô y ang m”. Anh gi i thích ng ng n, c m chìa khóa và i v c n phòng khu t sau khúc quanh hành lang.

Cô ngã v t xu ng sàn g khi anh m nh ng t m rèm c a s . Ti ng ngã vang lên rổ m n m t trong b u không khí t nh l ng tù ng c a c n phòng. Anh t cô n m lên gi ng, p ch n. Cô ang s t, nóng r c. L y viên thu c h s t mang theo trong ví, anh a cho cô ta cùng m t c c n c. M m c i nh t nh t v i anh r i cô nh m nghi n m t, ng thi p i. Ng i bên b c t ng kính, anh nhìn sang cao c t i om bên kia cho n khi m t d i. R i anh c m y quy n t p chí có s n, m t qu y bar l y m t ít brandy. c h t báo, anh vào phòng t m, ngâm ng i trong n c nóng. Khi m choàng m t, anh nh n th y trong t m g ng l n m h i m, ph n chi u hình nh m t con ng i v i nh ng hành ng th n nhiên, vô c m tuy t i. Anh không ngh ó là anh.

Anh ng l ng trên chi c gh dài c nh c a s . Cô gái v n ng . Ngoài kia, m a r i không âm thanh. Không gian mênh mông en. Trên cái n n y, ti ng th c a anh và cô gái vang lên, tho t tiên ch là vài v t m . D n d n, chúng bi n hình, hóa thành nh ng thân cây th m xanh xuyên qua m t t, v n cao lên thành vô s nhánh lá dài m nh. Khi ch m t i cao nh t nh, các nh lá qu n vào nhau, r i tan vào b u không khí vô hình. Ch là o giác m c ra t m y c c brandy, th nh ng nó khi n anh xúc ng ghê s . Anh tr d y, m èn, i v phía gi ng, ng im nhìn cô gái ng .

Bao nhiêu th i gian, bao nhiêu ký c ã trôi qua khi ng m nhìn g ng m t v i nh ng h c t i bu n th m kia, anh không bi t. Anh a tay, ch m nh vào cổ. Cô gái m m t. ôi m t y bóng t i.

- C n h c a em ã xong ch a? - anh h i th ng vào i u mu n bi t.

- Em không bao gi có nó n a! - cô áp, nhìn anh tr ng tr ng.

- Chuy n gì x y ra? - anh kinh hoàng.

- Ch ng s p c i c a em ã m t, trong m t tai n n Pháp. Cách ây m t tháng.

- Không th ng c. Anh xin l i...

- Em c ng không th ng c. Em ã phát iên... R i m...

- Th t au kh !

- Nh ng r i c ng ph i ch p nh n. Nh ng g i quá t t p thành s th t không ph i là s th t.

- Em nh ra sao, s p t i?

- Em s s ng ti p. S i làm. Tìm m t d án nào ó theo. S c g ng...

Anh ch t l ng nhìn cô. Nh ng bí m t c a cu c i mà anh không bao gi l ng n i. Nh ng n i kh n kh gi u kín. Nh ng ng i t t lành, g ng g i xây d ng cu c s ng theo m c t t lành, r i ch c n trở ùa không th l ng tr c c a s ph n, t t c b ng ch c b phá s p. Nh ng k b ném tr l i cho chính m ình. Không gi bám víu...

Th t k d, d ng nh không ph i cô, mà chính anh ang ph i gánh ch u s th t khi p m y. Các s i c trong ng c anh co th t, au n. Các kh p n i tay và chân anh tê d i. V n n m im, tr ng b ch nh cây n n, cô t m t cánh tay lên l ng anh: "Không sao âu anh. M i th r i s qua..."

H n m sát vào nhau. Làn da m ng nh gi y l a bám vào các d x ng m ng m nh th ph p ph ng y u t d i ngón tay anh. Mùi m a tuy t v ng v n ám trong mái tóc ng n x xác. S t nh qua má anh, ôi tai cô l nh nh á. Ôm cô ch t h n, anh áp môi lên v ng trán r ng xanh bi c.

B ng chính mình, anh thi t tha y các h c t i tr ng r ng bao quanh cô. Cô im l ng. H i th c a h di chuy n, t a hàng ngàn nhánh lá dày ken c a r ng m a nhi t i ang vùn v t m c lên trên các b c t ng. Cô c a nh . Anh bi t anh là m t ng i khác. Là ng i àn ông ã m t, nh ng còn y p ti c nu i, xót th ng ng i v l i. Là chính anh, cô c, tìm th y m t ng i có th khóc chung mà ch ng ng ng ng ngừng...

Anh v n gi ch t cô trong tay. C hai r i xu ng, r i xu ng mãi, không th a tay l y chính mình. Kho nh kh c y p n. L p v c ng b c quanh h t nhiên v v n. Anh ch m nh vào m t cô. Cô v n câm l ng, ch có nh ng h t n c m m bò ra kh i h c m t.

***

Khi anh t nh d y, ngoài ô kính tr i sáng tr ng. Yên t nh. Cô gái ã i. Anh ng bên c a s , nhìn ra kho ng tr i xanh l không m t g n mây. Anh ng mãi cho n khi ngoài c a có ti ng gõ nh c a ng i d n phòng. qu y ti p tân, n nhân viên tr gi y t cho anh, cho bi t ti n phòng ã thanh toán. "Cô y có l i l i nh n không?" - anh h i khó nh c. "Không có gì c , th a ông".

Anh lái xe n th ng v n phòng. i n tho i rung nh . Ti ng Hoan v ng n, vui t i. Cô h i khi nào h có th tr l i cu c s ng bình th ng, nh c . Hoan d oán th i gian anh mu n m t mình ã h t. Và s th t là cô r t nh anh. "Tùy em!" - anh áp.

Tôi lái xe, anh lái đi qua các dãy phố. Tiếng chân đạp lên vỉa hè. Mặt gã da nâu đỏ ửng lên, bóng thì thầm Anh nói gì với Pháp hả anh? Anh nhìn bóng. Chạy qua loa cho gã xong, anh bắt đầu tiếp.

Có một lúc, anh ngừng một giây nào đó đứng lại phía sau. Anh ngoảnh nhìn. Bóng đi tiếp. Nhưng không ai cả.

Nguyễn Vinh Chi